

Kansainvälinen, monitieteinen FinnForum VIII -konferenssi pidettiin 15.–20.6.2007 Ruotsissa, Eskilstunassa

Kahdeksas FinnForum konferenssi järjestettiin Eskilstunassa 17-20 kesäkuuta. Eskilstuna on yhdessä Västeråsin kanssa vahvimpia suomalaiskeskuksia Ruotsissa.

Aikaisemmat konferenssit on vuodesta 1974 lähtien järjestetty Yhdysvalloissa, Kanadassa ja Suomessa. Järjestelyistä Eskilstunassa vastasi Jarmo Lainion johtama suomenkielen ja kulttuurin laitos Mälardalenin Korkeakoulussa. FinnForumin teemana oli "Transborder Contacts and the Maintenance of Finnishness in Diaspora". Osallistujia oli 77, pääasiassa Ruotsista ja Suomesta, ja myös Pohjois-Amerikasta ja eräistä Euroopan maista. On erittäin hienoa, että myös Ruotsin suomalaiset ovat tulleet vahvasti mukaan FinnForum yhteistyöhön. Konferenssin esitelmät olivat hyvin mielenkiintoisia. Toivottavasti ne saadaan julkaistua mahdollisimman pian.

Seuraava FinnForum järjestetään Kanadan suomalaisten vahvalla alueella Thunder Bayssa v. 2010. Eskilstunan FinnForumissa keskusteltiin siitä, että jatkossa tämä konferenssi voitaisiin järjestää esim. Saksassa, Englannissa tai jopa Australiassa. Suomalaisia siirtolaisia löytyy kaikilta mantereilta ja tutkittavaa riittää.

Konferenssin ennen ja jälkeen oli oheistapahtumia, joista merkittävin oli kolmen päivän matka Värmlannin suomalaisuudulle. Matkalle osallistui noin 30 henkeä, osa näistä suoraan Seinäjoelta tulleita Siirtolaisuusmuseon Tukiyhdistyksen jäseniä. Arviolta 12 000 suomalaista muutti 1500-luvun lopulta lähtien Keski-Ruotsin erämaihin, ja tämän merkittävän muuttoliikkeen jäljet näkyvät vahvana Värmlannin kulttuurimaisemassa ja kartalla tänäkin päivänä.

Professori Arnold Alanen, Madison, Wisconsin, on osallistunut kaikkiin kahdeksaan FinnForum konferenssiin.

Nuoremman polven tutkija tohtori Mika Roinila, Mishawaga, Indiana, esitelmöi suomenruotsalaisista Pohjois-Amerikassa.

VIII FinnForum konferenssin osallistujia Eskilstunassa, Mälardalenin korkeakoulussa.

Minulle tämä oli ensimmäinen käynti näillä vanhoilla suomalaisseuduilla ja tein mielenkiintoisia havaintoja. Yllättävä tieto oli se, että vuoteen 1964 asti Ritamässä Värmlannissa asuivat savupirtissä vanhat suomalaissyntyiset sisarukset, jotka tuona vuonna siirtyivät hoitokotiin pois metsien keskeltä ja lahjoittivat asuinpaikkansa kotiseutuyhdistykselle. Oli hienoa havaita, että vanhaa suomalaista rakennuskantaa on säilynyt metsien kätköissä. Toivon, että voisimme saada Värmlannista jonkun metsäsuomalaisten rakennuksen ”Ruotsin Raitille” Siirtolaisuusmuseoon Seinäjoen Kalajärvelle. Matkamme erinomainen opas Seppo Remes lupasi käynnistää etsinnän kun hän menee

seuraavan kerran syksyllä Värmlantiin. Jonkinlaisiksi aluksi Siirtolaisuusmuseon Värmlannin osastolle toin muutamia esineitä, jotka löysin tuhoutuneen suomalaisasumuksen raunioista.

Kokonaisuudessaan Ruotsissa vietetty juhannusta edeltänyt viikko oli todella mielenkiintoinen ja hyödyllinen kokemus. Tätä mieltä olivat myös Värmlannin matkalle osallistuneet Yhdysvalloista ja Kanadasta tulleet FinnForum konferenssin luennoitsijat puolisoinen. Kiitokset järjestäjille hyvästä konferenssista ja uusia ajatuksia antaneesta Värmlannin matkasta.

Olavi Koivukangas

Värmlannin Suomalaismetsiin tehdylle retkelle osallistunut joukko kuvattuna Puralan suomalaistalon portailla Rödåforsissa Värmlannissa.